

NEURO FLITS

Editie 4
2024

Mini magazine

Toxisch, wat is dat?

Toxische stoffen zijn in meer of mindere mate schadelijk voor organismen. Effecten kunnen optreden bij inademing, inslikken, contact met de huid, ogen of slijmvliezen. Een ander woord voor toxisch is giftig.

Nieuw: Neuro-Toxic News

Eerder schreven we al over het onderzoek dat de Neuro-Toxicity Research Foundation op dit moment uitvoert naar het Aertoxic Syndroom. Om meer aandacht voor dit onderwerp te krijgen, het gaat ons tenslotte allemaal aan, heeft de foundation besloten een minimagazine te maken waarin verschillende deskundigen aan het woord komen: het Neuro-Toxic News.

Aerotoxic Syndroom in het kort

In de luchtvaartindustrie is het ziekteverzuim al lange tijd zeer hoog. Veel personeel, van piloten tot de mensen aan de grond die de bagage in het ruim laden, komen thuis te zitten met onduidelijke klachten. Van de huisarts of bedrijfsarts krijgen ze regelmatig te horen dat

dan is dit de lucht die je inademt. Veel mensen hebben hier geen last van. Er is echter een groep mensen die daar ernstig ziek van wordt, soms zelfs met de dood tot gevolg. De Neuro-Toxicity Research Foundation onderzoekt wat er op celniveau gebeurt om zo duidelijk te maken waarom de ene persoon hier wel last van heeft en de ander niet.

Neuro-Toxic News

In het splinternieuwe Neuro-Toxic News komt onder andere patholoog Frank van der Goot aan het woord.

Hij onderzocht weefsel van verschillende overleden piloten en zag een duidelijke overeenkomst die alleen kan worden veroorzaakt door neurologische schade.

Schade die ontstaat door toxische stoffen. Lees zijn hele verhaal en dat van arts en onderzoeker Michel Mulder en bestuurslid Gijs de Jong in het minimagazine. Je vindt het op neurotoxicityresearch.org.

het waarschijnlijk om een burn-out gaat. Vaak ligt er echter een heel andere reden ten grondslag aan de klachten: het Aerotoxic Syndroom. Dit syndroom wordt veroorzaakt door de giftige stoffen die bijvoorbeeld via de vliegtuigmotoren in het luchtsysteem van een vliegtuig terecht komen. Ben je in de cabine of de cockpit,

**Functioneel
Neurologisch
Instituut**

Leendert had post-covid

“Na drie weken kon ik nauwelijks nog lopen”

Zijn conditie en zijn lichamelijke gesteldheid, Leendert was ze in een keer kwijt, nadat hij was gevelld door het coronavirus. Na een paar maanden kwam hij bij het Functioneel Neurologisch Instituut terecht. Nu kan hij weer werken en leven als voorheen.

“Ik had nachtdienst en merkte dat ik het dan weer warm had, dan weer koud had... Toen ik mijn temperatuur opnam, bleek ik tegen de 39 graden koorts te zitten. Na een zelftest –het was 2022 en we zaten nog in de corona-periode– was meteen duidelijk dat ik positief was. Ik werk in de zorg en had de jaren ervoor, toen corona om zich heen sloeg, nergens last van gehad. Net op het moment dat ik dacht dat ik er goed doorheen was gekomen, was ik aan de beurt.”

Dagelijks last van restklachten

“Het virus heeft me goed te pakken gehad. Na drie weken flink ziek te zijn geweest, kon ik nauwelijks nog lopen. Ik had last van mijn rug en benen, voelde een druk in mijn hoofd en mijn conditie leek verdwenen. Als ik toch naar mijn werk ging, was mijn energie heel snel op. Eenmaal thuis moest ik weer een dag bijkomen. Bij de pakken neerzitten was geen optie voor me. Mijn oma zegt altijd ‘de weg is vooruit’. Kortom, niet treuren over wat er is gebeurd, maar kijken hoe je verder kunt. In eerste instantie ben ik naar de fysiotherapeut gegaan, in de hoop dat hij mijn klachten kon verhelpen. Helaas ging het alleen maar slechter in plaats van beter met mijn rug en mijn benen. Als ik mijn bed uitkwam en naar beneden liep, was ik al kapot. Na vier maanden kreeg ik de tip om eens naar het Functioneel Neurologisch Instituut te gaan.”

Op weg naar herstel

“Bij het FNI werd ik eerst helemaal nagekeken. Daarna heb ik in de Gyrostim gezeten, de draaiende stoel. Nadat de stoel was gestopt met draaien, ging het draaien in mijn hoofd nog verder. Ik moest aangeven wanneer dat stopte en welke richting het op ging. Zo heb ik diverse oefeningen en tests gedaan. Uit de tests bleek onder andere dat ik een evenwichtsstoornis had en dat er iets niet goed zat in mijn ruggenwervel. Mijn kraakbeen begon af te brokkelen. Daarvoor heb ik afgelopen jaar nog medicatie gehad, Ostex van Macrogenix. Daarnaast had ik ook erg last van hoge bloeddruk. Daar heb ik ook voedingssupplementen voor genomen. Dat heeft goed geholpen, want die

klachten zijn allemaal over. Ik merkte heel snel resultaat. Na de eerste behandeling kon al dat ik veel beter lopen. Mijn spieren waren duidelijk een stuk lossen en meer ontspannen.”

Hyperbare zuurstoftherapie

“Het afgelopen jaar ben ik ook een keer in de HBOT, de hyperbare zuurstoftent, geweest. Ik was nieuwsgierig en wilde het wel een keer proberen. In het begin, de eerste 10 minuten vond ik het wel wat benauwend. Maar hoe

Ondersteuning voor de aanmaak van kraakbeen

Het kraakbeen in de ruggenwervel van Leendert bleek niet in goede conditie te zijn. Om zijn lichaam te ondersteunen in de aanmaak van het kraakbeen, nam hij Ostex van MacroGenix. Een voedingssupplement dat op meerdere gebieden het lichaam ondersteunt.

langer het duurde, hoe beter ik me kon ontspannen. Ik werd er heel rustig van. Toen ik er uitkwam dacht ik dat ik in elkaar zou klappen. De druk op mijn schouders en de stijfheid van mijn spieren waren weg. En vaak ben ik druk in mijn hoofd, gaan er veel gedachten door me heen, maar toen ik uit de zuurstoftent kwam was het helemaal stil in mijn hoofd. Ik was zo relaxt. Dat heeft me echt goed gedaan.”

De energie is terug

Ik kom nog af en toe terug bij het FNI, want ik voel mijn benen en mijn rug nog wel iets. Als ik dan weer bij het FNI ben geweest, ben ik zo tweeënhalve maand van mijn klachten af. Dat is een heerlijk gevoel. Een week geleden ben ik nog geweest. Ik kreeg alleen maar goed nieuws. Ik heb geen druk meer op mijn hoofd. Mijn bloeddruk is onder controle, het zuurstofgehalte in mijn lichaam is goed. Nu hebben we afgesproken dat ik het eens een maand of vier, vijf aankijk. Krijg ik tussendoor toch klachten, dan kan ik bellen en maken we een afspraak. Het voelt voor mij heel goed. Ik heb weer lekker mijn energie terug. En ik heb de afgelopen maanden mijn best gedaan wat gewicht kwijt te raken. Ik was aan de zware kant eind vorig jaar. Vanaf januari ben ik veel gaan lopen en inmiddels ben ik een kleine 10 kilo afgevallen. Dat doet ook veel voor mijn lichaam.

Zonder zorgen aan het werk

“Ik kan mijn werk weer doen, doordat de druk in mijn hoofd weg is en mijn spieren weer ontspannen zijn. De spieren in mijn rug en benen gebruik ik natuurlijk volop in mijn werk.

Op het moment dat ik ziek werd, werkte ik met mensen met dementie. Tegenwoordig werk ik op een herstel- en revalidatieafdeling in een ziekenhuis. Het is veel buk- en tilwerk. Wassen, aankleden, omhoog helpen... Ergonomisch werken hoort bij mijn vak, maar in de praktijk deed ik het niet heel vaak. Nu let ik er beter op dan voorheen. Maar dat het zo goed gaat als nu, komt met name door de hulp van het FNI. Als zij er niet waren geweest, had ik niet geweten wat ik had moeten doen.”

Multifunctioneel

De vitamine C, het mangaan en het calcium die in dit voedingssupplement aanwezig zijn, ondersteunen het in stand houden van normale botten en tanden. Daarnaast dragen de aanwezige magnesium en calcium bij tot een normale werking van de spieren. En tot slot dragen zowel magnesium als vitamine C bij aan de vermindering van vermoeidheid.

Botvoeding

Ostex is een geconcentreerde microstalline, een vorm van botvoeding die kan worden opgenomen en verwerkt door het lichaam. Door de geavanceerde technologie worden meer natuurlijke en essentiële ingrediënten daadwerkelijk aan het bot- en kraakbeen afgeleverd. De capsules bevatten de volgende bestanddelen: calciumorthofosfaat,

magnesiumoxide, calciumcitraat, calciumwaterstoffosfaat, tri-calciumfosfaat, siliciumdioxide en vitamine C.

Deskundig advies

Dit product is een voedingssupplement. Heeft u interesse in Ostex, neem dan contact op met MacroGenix, zodat een deskundige u kan adviseren. Een gevarieerde, evenwichtige voeding en een gezonde levensstijl zijn belangrijk. Voedingssupplementen zijn geen vervanging van een gevarieerde voeding.

De producten van MacroGenix worden ook verkocht op Curaçao door Aziza Health Store. Kijk voor meer informatie op azizahealthstore.com.

Toxische stoffen in de bollenteelt

Half april was het groot nieuws. Tientallen inwoners van het Limburgse Sevenum daagden bollenteler Van Meijel voor de rechter. De bollenteler wil lelies verbouwen op een stuk grond dat grenst aan de achtertuinen van de bewoners. Niets aan de hand zou je denken; mooie bloemen, ware het niet dat voor de teelt giftige bestrijdingsmiddelen worden ingezet.

Voor het verbouwen van lelies zijn ruim vier keer meer bestrijdingsmiddelen nodig dan voor bijvoorbeeld het telen van tulpen. De bestrijdingsmiddelen worden in verband gebracht met neurodegeneratieve ziekten zoals Parkinson, alzheimer en ALS. Verder kan een aantal van deze middelen kankerverwekkend zijn in bepaalde hoeveelheden. Het is dan ook niet de eerste keer dat een conflict over de lelieteelt eindigen in de rechtbank. De telers houden zich weliswaar aan de geldende regels, maar omwonenden maken zich –terecht– zorgen.

waarvan Esther Ouwehand van de Partij van de Dieren al eerder zei dat ze per direct verboden zouden moeten worden. In 2016 gaf minister Schippers het RIVM de opdracht een blootstellingsonderzoek uit te voeren onder omwonenden van bollenvelden en fruitperselen. De resultaten van dit onderzoek kwamen in 2020 naar buiten.

Gevonden resten

Over de uitslag van dit onderzoek valt het volgende op de website van het RIVM te lezen: “Het Onderzoek Bestrijdingsmiddelen en Omwonenden heeft resten gevonden van bestrijdingsmiddelen in de buitenlucht

rond woningen, in het stof op de deurmat en in het huisstof.

Blootstellingsonderzoek

De lelieteelt is niet de enige teelt waarover zorgen zijn. Ook andere bollenkwekers gebruiken uiteenlopende bestrijdingsmiddelen tegen schimmels en insecten die virussen kunnen verspreiden. Daaronder zitten middelen

Daarnaast zijn resten gevonden in de urine van omwonenden, bij volwassenen en bij kinderen. De gehalten van gemeten middelen in de lucht en urine waren niet hoger dan de risicogrenzen. Wel is meer onderzoek nodig naar het risico van alle bestrijdingsmiddelen voor omwonenden.”

Buitenlands onderzoek

Niks aan de hand dus? Dat valt te bezien. Uit buitenlands onderzoek, zo meldde de Gezondheidsraad, zijn aanwijzingen gevonden dat omwonenden risico lopen op kinderleukemie en aandoeningen van het zenuwstelsel. Ook zou Parkinson vaker voorkomen onder agrariërs.

Hoge eisen aan telers

Kunnen we dit allemaal de kwekers aanrekenen? Eigenlijk niet. Zij houden zich netjes aan de regels. Bovendien worden de eisen die afnemers aan hen stellen steeds hoger. De meeste bollen gaan naar het buitenland. Maar grote afzetlanden, waaronder China worden steeds strenger. Vroeger mocht er bij wijze van spreken nog in één op de honderd bollen een virusje zitten, nu in geen enkele bol. En wat moet je dan?

Neuro-Toxicity Research Foundation

De Neuro-Toxicity Research Foundation doet onderzoek naar het effect van de toxische stoffen die we ongemerkt via de lucht tot ons nemen. De foundation wil vastleggen wat deze stoffen op celniveau met ons doen en zo op zoek gaan naar een oplossing. Voor dit onderzoek is geld nodig. Wilt u bijdragen aan dit onderzoek, dan kan dat door middel van een donatie. Onze stichting heeft een ANBI-status. Doneren kan op bankrekeningnummer NL15TRIO0320573613.

Wilt u eerst meer informatie krijgen, neem dan contact met ons op.

We staan u graag te woord.

Website: neurotoxicityresearch.org

E-mail: neuro-toxicity@fninstitute.com •

**Neuro
Toxicity
Research
Foundation**

“Ik wil gewoon mezelf weer zijn”

De scans in het ziekenhuis lieten zien dat hij geen hersenletsel had overgehouden aan het ernstige auto-ongeluk van 2 jaar geleden. Maar Addy wist wel beter. Hij raakte snel overprikkeld, had ernstige hoofdpijn en was zichzelf niet meer. Nu wordt hij behandeld in o.a. de zuurstoftent en kan hij eindelijk werken aan zijn herstel.

“Ik ben in slaap gevallen achter het stuur”, begint Addy Verkruijsse zijn verhaal. “Het was vijf voor twee ’s nachts. Ik reed op de snelweg en werd wakker toen mijn rechter wiel de berm raakte. Op dat moment reed mijn auto nog 110 kilometer per uur. Ik dacht dat ik de Martinus Nijhoffbrug afreed bij Zaltbommel, doordat ik water in mijn ooghoek zag. Maar die brug was ik allang voorbij. Achteraf hoorde ik dat ik, nadat ik in slaap was gevallen, nog 5,7 kilometer heb doorgereden. Ik kreeg van de ambulancebroeders complimenten, omdat ik de auto zolang recht heb kunnen houden. Helaas zat er een bocht in de weg, waardoor ik in de berm terecht kwam. Ik werd wakker, heb mijn raam nog een stukje geopend voor als ik in het water terecht zou komen. ‘Remmen heeft geen nut meer’ schoot er door mijn hoofd. Ik dacht echt dat ik dood zou gaan. Ik liet het stuur los en heb niet eens de brace houding aangenomen.”

Alles deed het nog

Addy's auto klapte tegen een boom en is daarna ondersteboven in een sloot terecht gekomen. “Het eerste wat ik deed was voelen of mijn benen nog aan mijn lichaam zaten. Door de adrenaline dacht ik dat ze eraf lagen. Maar ik had alles nog. Ik heb mijn gordel los geklikt, waardoor ik met mijn hoofd tegen het dak klapte en er allemaal glas in mijn gezicht kwam. Via de bijrijderskant ben ik uit de auto geklommen, de sloot in. Daarna ben ik naar boven gelopen, richting de snelweg. Toen ik achteromkeek, bedacht ik me nog dat ik een foto moest maken van de auto. Ik heb de situatie zelfs gefilmd, dat leek me goed voor de traumaverwerking. Daarna belde ik pas 112. Ik heb het nummer van het hectometerpaaltje doorgegeven en binnen drie minuten was de politie er en twee minuten later ook de ambulance. In het ziekenhuis bleek ik een longkneuzing te hebben en een whiplash. De hersenschudding, die ik zeker ook had, konden ze niet vaststellen, doordat ik zelf nog zo goed kon schakelen. Ik ben anderhalve dag gemonitord en daarna mocht ik naar huis.”

De sociale batterij was leeg

Addy lijkt een engeltje op zijn schouder te hebben gehad bij het ongeluk en er wonderbaarlijk goed vanaf te zijn gekomen. Een jaar later bleek dat verre van het geval te zijn. “Ik was mezelf niet meer, raakte snel geprikkeld, warrig, en mijn balans was weg. Ik merkte het zelf, maar ook mijn vriendin en de mensen in mijn omgeving spraken me erop aan en vroegen me wat er aan de hand was. Het ziekenhuis nam me niet serieus. Die zagen dat mijn motoriek prima was, maar niet dat het in mijn hoofd niet zo prima was. Vlak voor het ongeluk was ik een eigen bedrijf gestart in de muziekbusiness. De afspraken bij de accountant, de eigenaar van het pand en de notaris waren al gemaakt. Een platenlabel en management voor artiesten. In dat vak moet je heel sociaal zijn, maar sinds het ongeluk was mijn sociale batterij ver te zoeken. Ik raakte snel geïrriteerd op alles en iedereen, wat ik nooit was. Mijn geduld was als het ware op. Dat kun je in deze branche niet gebruiken, dus dat heb ik na ongeveer een klein jaar aanmodderen met mijzelf, merendeels

de interactie in de industrie en de dingen waarmee ik bezig was moeten stoppen. Los van dat ik mijn naam niet wilde verpesten trok ik het fysiek en voornamelijk geestelijk niet meer. Met in mijn achterhoofd het auto-ongeluk heb ik mijn klachten neergelegd bij de huisarts. Hij verwees me door naar het ziekenhuis. Dat liep, zelfs met een second opinion, op niks uit. Er werd mij duidelijk gemaakt dat mijn klachten overeenkwamen met traumatisch hersenletsel. En dat deze klachten bij sommige mensen pas na enige tijd verschijnen. Helaas werd me ook verteld dat er weinig aan gedaan kon worden en ik het maar een plek moest leren geven.”

Gyrostim & zuurstoftherapie

“Een vriendin van mijn vader raadde me aan naar het Functioneel Neurologisch Instituut te gaan. Ze was daar zelf terechtgekomen na een bedrijfsongeval. Samen met haar ben ik naar Lisse gegaan voor de intake.” Na het intakegesprek werd een plan op maat gemaakt voor Addy. Duidelijk was geworden dat zijn evenwichtsorgaan niet goed functioneerde en dat er deels een disfunctie van de hersenstam was, als gevolg van de whiplash. Dat plan begon met een zes-dagen-traject van twee behandelingen per week. “Naast de behandelingen in de Gyrostim, kreeg ik ook therapie in de HBOT, de zuurstoftent. Die zuurstoftent vond ik er in eerste instantie wel erg knus uitzien, maar al snel zette ik me daaroverheen. Ik wilde weer mezelf worden.

Inmiddels ben ik al acht keer in de zuurstoftent behandeld. Ik merk er weinig van, want ik val elke keer in slaap als ik erin lig. Na de behandeling merk ik het wél. Ik heb meer longinhoud en ik slaap thuis een stuk relaxter dan voorheen. De hele behandeling heeft al veel opgeleverd. Mijn aandachtsspanne is een stuk groter geworden, ik voel me fitter en mentaal ervaar ik meer rust. Dat komt ook doordat ik nu weet waar mijn klachten vandaan komen. Ik voel me echt al wat vitaler. De behandelingen krijg ik nog steeds, maar er zit wel meer tijd tussen. Over anderhalve maand ga ik weer naar het Functioneel Neurologisch Instituut. Dan wordt alles opnieuw getest en gaan we verder.”

De nieuwe 100%

Komende zomer wil Addy zijn muziekstudio weer rustig opstarten. “Het liefst zou ik direct gaan vlammen. Ik heb van meerdere mensen begrepen dat ik voor bijna 100% mijn oude zelf weer zal worden, maar dat ik echt moet leren leven met de nieuwe 100%. Die was voor het ongeluk misschien 80%. Ik moet mijn eigen grens ontdekken en ik weet niet of het genoeg zal zijn voor de muziekbusiness. Dat is geen werk dat tussen 9 en 17 uur plaatsvindt, vijf dagen per week. Soms is het ’s ochtends, andere keren ’s avonds en het kan ook zomaar zes, zeven dagen per week zijn. Of ik dat aankan? Ik hoop het. Ik geef het in elk geval niet direct op. En als het toch niet lukt, bedenk ik iets anders wat ik wel kan doen in deze branche.”

Addy's auto voor het ongeluk.